

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **T.D.**, státní příslušnost Ukrajina, zastoupeného **Mgr. Beatou Kaczynskou**, advokátkou se sídlem Nádražní 38/8, Český Těšín, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16.2.2016 č.j. OAM-51/ZA-ZA11-ZA15-2016, **o udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna** advokátky Mgr. Beaty Kaczynské se určuje **částkou 6.800,- Kč**, která ji bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16.2.2016 č.j. OAM-51/ZA-ZA11-ZA15-2016 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb. zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neboť žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a písm. b) téhož zákona. Tímtož rozhodnutím žalovaný určil, že státem příslušným k posouzení podané žádosti žalobce podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 je Polská republika.

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které především namítal, že v důsledku realizace přemístění do Polské republiky mu hrozí závažná újma vyplývající z nedostatků v azylovém řízení v Polsku, v důsledku čehož mu hrozí vyhoštění z Polska do státu původu, tj. na Ukrajinu. Poukázal na článek Migration Review č. 1/2016 a zprávu zveřejněnou na internetových stránkách Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Podle žalobce oba tyto zdroje informací popisují problematický přístup Polské republiky k žádostem o mezinárodní ochranu žadatelů z Ukrajiny, který se vyznačuje absencí individuálního posouzení možnosti vnitřního přesídlení žadatele v rámci Ukrajiny. Následné navrácení žalobce na Ukrajinu jej vystavuje riziku porušení jeho práva vyplývajícího z čl. 3 Úmluvy o ochraně základních práv a svobod, podle něhož nikdo nesmí být mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu. V doplnění žaloby ze dne 15.4.2016 podané právní zástupkyní žalobce bylo opětovně uvedeno, že v případě žalobce jsou dány vylučující důvody pro určení Polské republiky, jakožto státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu se zřetelem k čl. 3 odst. 2 Dublinského nařízení, neboť v této zemi dochází k systematickým nedostatkům pokud jde o azylová řízení a podmínky přijetí žadatelů, které sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu čl. 4 Listiny základních práv Evropské unie.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Poukázal na to, že v době podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobce byl držitelem platného národního víza č. 006346541 vydaného Polskou republikou dne 21.4.2015 ve Vinnici s platností ode dne 29.4.2015 do 19.4.2016 s počtem 180 dní pobytu s vícenásobným vstupem. Bylo povinností žalovaného aplikovat kritérium dané čl. 12 Nařízení Evropského parlamentu a Rady. Žalovaný dne 21.1.2016 požádal Polskou republiku o převzetí příslušnosti k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podanou žalobcem v České republice. Dne 27.1.2016 obdržel informaci, že Polská republika uznala svou příslušnost k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce. Polská republika je povinna objektivně a nestranně posoudit žádost žalobce. Tato země je pravoplatným členem Evropské unie dodržující lidská práva a schopná zajistit dodržování mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách. Je považována nejen Českou republikou, ale i ostatními státy Evropské unie za bezpečnou zemi a v případě výskytu problému má žalobce možnost se obrátit o pomoc na tamní orgány a instituce, např. UNHCR a další. V případě neúspěchu v azylovém řízení má

možnost využití příslušných opravných prostředků obdobně jako v ČR.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16.2.2016 č.j. OAM-51/ZA-ZA11-ZA15-2016 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Vycházel přitom z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce při pohovoru dne 25.1.2016 uvedl, že jeho posledním místem pobytu v zemi původu byla vinnycká oblast, K., u. K. 6, kde žil poslední rok. Jeho manželka pochází z Krymu. Z města Vinnyca odjel autobusem do České republiky a poté pobýval tři měsíce v Polsku. Má polské vízum. Z Krymu odjel, protože tam jsou ruská vojska, on má ukrajinský pas a jeho život tam byl v ohrožení. Po příjezdu na Ukrajinu se jej nacionalisté ptali, co dělal na Krymu a proč si přivezl krymskou manželku. Říkají mu, že je vlastizrádce, vyhrožovali jemu i jeho rodině. Dalším důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je jejich zdravotní stav. Z fotokopie cestovního pasu žalobce krajský soud zjistil, že mu bylo uděleno Polskou republikou – konzulátem ve Vinnici vízum č. X s platností ode dne 29.4.2015 do 19.4.2016. Dále správní spis obsahuje žádost České republiky adresovanou Polské republice ze dne 21.1.2016 o převzetí příslušnosti k žádosti o mezinárodní ochranu a odpověď příslušného polského orgánu ze dne 27.1.2016, kterou Polská republika uznala svoji příslušnost k posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Součástí správního spisu jsou informace o činnosti Kanceláře UNHCR v Polsku, která byla založena v roce 1992, kdy tato země přistoupila k úmluvě o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a jejímu protokolu z roku 1967. Cílem UNHCR, která spolupracovala s polskou vládou, je zajistit osobám žádajícím o mezinárodní ochranu vstup na území státu a spravedlivé a efektivní azylové řízení. UNHCR od roku 2005 provádí v Polsku participativní hodnocení, v přijímacích střediscích, s cílem zajistit žadatelům o azyl přiměřené životní podmínky. Další zpráva založená ve správním spisu žalovaného ze dne 13.3.2015 získaná z internetových stránek pojednává o tom, že azyl byl udělen pouze pro 0,7% Ukrajinců, přičemž jako důvody jsou uváděny nedoložené potřebné dokumenty. Zpráva www.eruactiv.cz z března letošního roku uvádí, že podle polských zákonů by ke konečnému rozhodnutí o azylu mělo dojít do 6 měsíců od podání žádosti, ve zvláštních případech to může trvat i déle. Pokud se proces protáhne na déle než 6 měsíců, je žadateli v Polsku umožněno pracovat. V současné době je průměrná doba k vyřízení žádosti 5 měsíců a 8 dní. Během této doby má žadatel nárok na bezplatné stravování a ubytování v azylovém centru, nebo může obdržet příspěvek na bydlení a jídlo mimo azylové centrum. Má také nárok na bezplatnou zdravotní péči a děti jsou umístěny do škol, pro ně dostávají navíc rodiče příspěvek na školní oběd.

Zásadní a v podstatě jedinou žalobní námitkou žalobce bylo poukázání na současný stav azylových řízení v Polské republice, v důsledku čehož je žalobce přesvědčen, že mu hrozí závažná újma. S žalobou doručil žalobce ke svému tvrzení dvě internetové zprávy o názvu „Ukrainians: rejected at home but Poland says they

are not refugees“ a „Ukrainian asylum seekers and a Polish immigration paradox“. K uvedeným zprávám krajský soud především podotýká, že úředním jazykem před

českými soudy je jazyk český a ani jedna z citovaných zpráv nebyla žalobcem předložena v překladu z jazyka anglického do jazyka českého. Nicméně krajský soud je toho názoru, že se nelze ztotožnit se zásadní žalobní námitkou, že mu v případě přemístění do Polské republiky hrozí vážná újma vyplývající z nedostatků v azylovém řízení a že tato země není způsobilá a schopna zajistit ochranu jeho práv. Naopak výše poukazované zprávy, které jsou součástí správního spisu žalovaného, dokladují, že v rámci azylové politiky a azylového řízení dohlíží na dodržování základních práv a svobod orgány UNHCR a další k tomu určené nevládní organizace, i když samozřejmě v jednotlivých případech nelze při realizaci azylových řízení vyloučit určité problémy. Není důvodu činit závěr, že by Polská republika byla posuzována jako země porušující základní principy a zásady azylového práva a aby tedy nemohla být považována za tzv. bezpečnou zemi. Jde naopak o zemi, která je členem Evropské unie, respektující dodržování základních lidských práv a svobod. Konstatování žalovaného, že na úrovni Evropské unie a jejích orgánů nebylo vydáno žádné závazné rozhodnutí pro členské státy Evropské unie nebo Rady Evropy, které by jednoznačně deklarovalo systematické nedostatky řízení ve věci mezinárodní ochrany a přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu v Polské republice a že rovněž i úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky nevydal žádné stanovisko požadující, aby se členské státy Evropské unie zdržely transferu žadatelů o mezinárodní ochranu do Polské republiky, nepovažuje krajský soud za „pouze formální hodnocení“ jak se domnívá žalobce v písemném doplnění žaloby ze dne 15.4.2016. Ve shodě s žalovaným tedy dochází krajský soud k závěru, že žalobci v Polské republice nehrozí nelidské či ponižující zacházení ve vztahu k vedení a průběhu azylového řízení, včetně zajištění podmínek pro přijetí žadatelů o mezinárodní ochranu.

Se zřetelem ke shora uvedenému proto krajský soud žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Ustanovené advokátce žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3.100,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, tj. 6.800,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 31. května 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce